

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

נואה, אישה, נשואה + 3 ילדים בוגרים (מעל 18), בת 58, מתגוררת עם בעלה ובתיה הצעירה (בת 21) בעיר במרכז הארץ. משמרת קשר עם בני משפחתה הגרעינית והמורחבת (אחיוותה, בני דודים וכדומה). למדה 12 שנים, ללא בגרות. בעבר עבדה כמצירה וב尤שור האחרון איננה עובדת. אובחנה בגיל 19 עם הפרעת אישיות גבולית וגיל 32 גם עם מאניה-דפרסיה. בעבר היסטוריה של אשפוז יום, ללא אשפוזים מלאים. נוטלת טיפול רפואי ומקפידה על מעקב פסיכיאטרי.

נואה מקבלת שירות שיקום במסגרת 'סל שיקום' הכלולים ליווי צוות בביתה וכן מפעל מוגן אליו נואה מגיעה כל יום בשעות הבוקר. במהלך עבודתה במפעל המוגן ניכר קושי בתפקידים קוגניטיביים גבוהים, בעיקר ביזומה ופתרון בעיות, אך נואה מתמידה, עובדת ברצף ואוהבת להגיע למפעל. המרפא בעיסוק במפעל המוגן הציעה לנואה להשתתף במועדון חברותי אחר הצהרים, חלקן משירותי סל שיקום אליהם היא זכתית. נואה הסכימה לבדוק את האפשרויות והיא והרפאה בעיסוק הלוכו לבקר בשתי מסגרות פנאי סמוכות לביתה של נואה. לאחר הביקורים, נואה אמרה לעובדת המקצועית כי היא לא יכולה לבחור והיא מבקשת מהרפאה בעיסוק לבחור עבורה ולהגיד לה לאן היא צריכה ללכת.

נתוני פתיחה:

נואה, בת 58, מתכונת לפגישתה השבועית עם המרפא בעיסוק. היא נראית מודאגת ונסערת, ניכר על פניה שהיא מתלבטת ומוטרדת. זהו המפגש הראשון שלהם לאחר הביקורים במסגרות הפנאי שנבחנו בשבוע הקודם. נואה חוויה קשיים ביכולת לבחור בין האופציות השונות וcut מחפשת ייעוץ והכוונה.

תיאור הדמויות:

נואה - אישה עם חכמת חיים, אך מתמודדת עם הפרעת אישיות גבולית ומאניה-דפרסיה. היא נוטלת טיפול רפואי ומקבלת ליווי פסיכיאטרי. נואה מוערכת בעובתה ונהנית מהזמן שהיא מבליה במפעל המוגן, אך עדין חשה חוסר בתחושת יכולתה לקבל החלטות עצמאיות.

הרפאה בעיסוק - מקצועית ומפתחית, עם ניסיון רב בעובדה עם אנשים בשיקום. היא מכירה את נואה ואת האתגרים שהיא מתמודדת איתם ומעוניינת לעזור לה למצוא את הדרך הטובה ביותר לה. מטרת הפגישה: לבדוק ביחיד את האפשרויות לפועלות פנאי בצהרים ולסייע לנואה להגיע להחלטה שתתאים לצרכיה ולרצונותיה.

סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

אישיות: נואה היא אישה מלאת רגש, עם עומק רגשי וחוויות חיים מורכבות. היא נשואה ואם לשלושה ילדים בוגרים, דבר המעיד על יכולת לנוהל מערכות יחסים ולקחת על עצמה אחריות לאורך זמן. הפרעת האישיות הגבולית ומאניה-דפרסיה עשוות להוביל לתקופות של תנודות רגשיות וקשיים בשמירה על יציבות.

דפוסי התנהגות: נואה מאופיינת במחויבות והתמדדה בעבודה, כפי שניכר מהתקופה הארוכה שבה היא מגיעה למפעל המוגן. עם זאת, היא מתמודדת עם קשיים בתפקידים קוגניטיביים גבוהים כמו יזמה ופתרון בעיות. נואה יכולה להראות תלות רבה באחרים בקבלת החלטות, מה שעשויה להיות תוצאה של חוסר בבחון או פחד מכישלון. נואה נוטה לשמור על קשר טוב עם המשפחה והסביבה הקרובה, מה שמצויב על כך שהיא יודעת לתפקיד במערכות יחסים ומעריכה את הקרבה והתמייה שהיא מקבלת. עם זאת, הפרעות שמננה היא סובלת עשויות להשפיע על יכולות התקשורת והאינטראקטיה שלה עם אחרים.

בפגשים טיפולים, נואה עשויה להציג תלות במטופלים וצורך בהנחייה ובטמייה. היא עשויה לחשוף אישורים ולהיות מאוד רגישה לתגובה המטופלים כלפייה. היא זוקה לסייע תומכת שתאפשר לה להרגיש בטוחה ומוסרכת, שתאפשר לה הגיע להחלטה עצמאית.

התקדמות התרבותית: אם... איז, פועלות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזיים

אם... המרפא בעיסוק תחילה לקצר תהליכי ולבחר בשביל נואה ולהורות לה לאן לлечת, ללא דיון עמוק על הרצונות והצרכים של נואה, איז... נואה עשויה להרגיש שאין לה שליטה על חייה ושהיא לא נטפסת כשותפה פעילה בתהליך הטיפול. זה עלול להוביל לפגיעה ביחסי האמון עם המרפא בעיסוק ולהקטנת המוטיבציה של נואה להשתתף בפעולותיו המוצעות. הצעה לציטוט של נואה: "אני מרגישה שאתה לא נתנת לי לבחור בעצמי. אני רוצה להרגיש שיש לי בחירה בחיים שלי, לא שמישו אחר מחליט עבורו".

אם... המרפא בעיסוק תתעלם מהבקשה של נואה לעזרה בבחירה ותגיב באופן מינימלי, אולי הבקשה של נואה אינה חשובה או רלוונטית ותשאיר לה את הבחירה וההתלבות בידיה איז... נואה עשויה להרגיש שהיא לא מובנת ולא נטמcta. זה עלול להוביל לתחשות ניכור ואףילו כישלון במצב מקום בו היא תרגיש שיכת ומעורבת, מה שיכל לפגוע בהתחייבותה לתהליך השיקום. הצעה לציטוט של נואה: "נראה לי שמה אני מרגישה זה לא משנה כאן. ביקשתי עזרה כי אני באמת מתקשה להחליט, ונראה לי זהה פשוט לא חשוב לך".

אם... המרפא בעיסוק מתייחס לשאלת נואה על ידי דחיתת האחריות ומסבירה לה ש"זו בבחירה שתאת צריכה לעשות לבד", מבלתי להציג תמייה או להדריך אותה איך לעשות בחירה מושכלת, איז... נואה עשויה להרגיש נטשה עם התלבות שקשה לה ולא יודעת איך לפתור. זה עלול להוביל לתסכול ולהוסיף סיפוק מהתהליך הטיפול, מה שיכל לפגוע באמון בינה לבין המרפא.

הצעה לציטוט של נאوه: "אני מרגישה כאילו את זורקת אותי למים ומצפה שאדע לשחות לבד. חשבתי שהמטרה היא לעזר לי ללמידה להתמודד, לא להשאיר אותי בלבד עם החלטות שאין לא ידעת איך לקבול".

נקודות מפנה:

אם... המרפא בעיסוק מזיהה את התלבבות והחרדה של נאוה ומחליטה לשבת אותה לדין עמוק, בו היא מזיהה לנאוה לדון יחד ביטרונות ובחסרונות של כל אופציה פנאי ולווזר לה להבין את רצונותיה וצריכה האישים,

از... נאוה עשויה להרגיש שהיא מתחילה לקבל שליטה על החלטותיה ולהבין כי היא לא בלבד בתהלים. זה עשוי לגרום להרגיש יותר בטוחה ביחסים עם המרפא ולחזק את הקשר הטיפולי.

הצעה לציטוט של נאוה: "אני מודה לך על זמני והקשברך. לדון בכל זה יחד איתך עוזר לי לראות את הדברים בצורה יותר ולהרגיש שגם לא בלבד בהחלטה זו".

אם... המרפא בעיסוק תציג לקיים מפגש מיוחד עם נאוה כדי לחקור יחד את הציפיות והחששות של מההמודען החברתי, מדגישה כי כל בחירה צריכה להיות בהתאם לרצונותיה ולהעדפותיה האישיות של נאוה, ומזיהה לה לנסות פעילות משותפת לפני החלטה סופית,

از... נאוה עשויה להרגיש שהיא נטמכת ונלקחת בחשבון בצורה משמעותית, מה שיכל להוביל להגברת האמון במרפא ולחזק היחסים הטיפוליים.

הצעה לציטוט של נאוה: "זו הפעם הראשונה מזה זמן רב שאני מרגישה שמישה באמת מבין עצמי ורוצה לעזור לי למצוא את המקום הנכון עבורי. אני מודה לך על התמיכת וההקשבה, זה עשויה לי טוב על הנשמה".

מטרות התרחיש:

- להבין ולחזות את האתגרים הכרוכים ביצירת קשר רפואי ויחס אמון בהתרבות הטיפולית.
- לפתח ולהציגם כישורי תקשורת אפקטיביים וAMPLIM במבנה יחס אמון וקשר רפואי עיל
- להבין את הצורך בהתאם אישית של תוכניות הטיפול לצרכים ולרצונות הלוקח, תוך שמירה על מסגרת מקצועית ואתית.
- לחקור כיצד להתמודד עם תוצאות שונות של לקוחות להצעות טיפול ולהחלטות טיפוליות.
- להתנסות ברלפקציה וחשיבה קלינית מקצועית.

נקודות התחקיר:

- יצירת קשר רפואי: דרכי ו כלים לבניית קשר רפואי עם הלוקח והשענתם על יחס האמון
- כישורי תקשורת וAMPLIM: שימוש בכישורי תקשורת ובהבנהAMPLIM
- רפלקציה: תחושות ומחשבות של הסטודנטים לגבי התהילה ותובנות לשיפור התערבות מוקדמת בלוקוח – כיצד ניתן לתמוך בלוקוח באופן שמתחשב לצרכיו וברצונותיו האישים.

- מעקב והערכתה: כיצד יכולים המרפאים בעיסוק לעקוב אחר התהיליך הטיפול ולהעיר אותו תוך כדי עבודה עם הלוקות.

מקום ההתרחשות:

מפעל מוגן, חדר הריפוי בעיסוק. בחדר יש שולחן ושתית כסאות.